



Savas kampas

Telšių „Kranto“ vidurinės mokyklos laikraštis

2009–2010 m. m.

gegužė Nr. 3

Kaina 1 Lt

Linkėjimai dvyliktokams

„O kad būtum, turi eiti“
(Just. Marcinkevičius)

Kiekvienas pavasaris priartina išsiskyrimą. Kiekvienas pavasaris atveria kelius į didįjį tikslą. Ir nori nenori, turi eiti, t. y. ieškoti, atrasti, prarasti... Tik taip įsivaizduojame savo gyvenimą. Išeinantiems linkime prasmingo kelio. *Vienuoliktokai*

Ėjimas – tai ne tik judėjimas. Tai augimas, kilimas į dvasines aukštumas.

Žengtas pirmas žingsnis, pirmas ištartas žodis simboliškai atveria gyvenimo kelio vartus. Prieš akis nusitiesia kylančios saulės nutviekstas, galybe posūkių, vingių ir nelygumų pajvairintas kelias. Tai gyvenimo scenarijus, galimybių, pamokų, iššūkių štrichai.

Judėti bet koku atveju geriau nei stovėti ir laukti kelio pakraštyje. Vienas kelias gali nuvesti į džiaugsmo kupiną šalį, kitas – į sunkumų bei pavojų kraštą. Kiekvieną pasirinkimą lydi atitinkamos pasekmės: jos mus tenkina arba ne. Nepasiseka tik tiems, kurie neklysta. Svarbiausia būti aktyviu keliautoju, o ne pasyviu bėgančio gyvenimo stebėtoju.

Tomas Martinkėnas

GYVENIMAS. Tai ėjimas. Tai pastangos ir kova už teisę būti pačiu savimi. Negali stovėti vietoje, kažko laukti. Turi atrasti savąjį kelią, kuriuo eidamas galėtum pasiekti savo svajones ir įgyvendinti užsibrėžtus tikslus. Negalima gyventi galvojant apie tai, kaip greičiau praleisti dienas, reikia siekti tikslų, ką nors veikti, o ne kiurksoti ir burbėti, koks nuobodus gyvenimas, ar sakyti, kad nejauti, jog gyveni. Norint pajauti gyvenimo skonį, reikia pasiimti viską, ką gyvenimas teikia geriausio, ir duoti kitiems, kad pasijaustum reikalingas, kad jaustumėis gyvas...

ĖJIMAS. Tai ne tik judėjimas, bet ir augimas, tobulėjimas, kilimas. Gyventi, siekti savo užsibrėžtų tikslų, užsiimti mėgstama veikla... Tai darydamas eisi gyvenimo keliu laimingas, savo optimizmu užkrėsi aplinkinius.

Greta Tamašauskaitė

BŪTI... Būti mažu vaiku - tai gyventi pasakų pasaulyje, kai tėtė ir mama atrodo lyg herojai, kurie gali apginti nuo blogio ir pavojų, kai mamos švelnus prisilietimas yra vertingesnis už viso pasaulio auksą...

EITI... Eiti per gyvenimą - tai augti, tobulėti, siekti naujų tikslų, nepasiduoti ir galiausiai tapti žmogumi.

BŪTI... Būti žmogumi - daryti gera kitiems, kad ir pačiam būtų gera gyventi, kurti geresnę ateitį, kabintis į gyvenimą nagais ir dantimis.

EITI... Eiti į širdį – tai ėjimas keliu, kuriame pilna bemiegių naktų, kupinų svajonių ir strateginių planų. Kelio galas labai įdomus, nes ten atsiveria dar vienas naujas kelias.

BŪTI... Būti mylimam – tai daugiau nei būti turtingam, nes būti mylimam – tai būti laimingam. Būti mylimam - tai turėti į ką atsiremti, jausti, kad šalia žmogus, kuriam esi svarbus.

Eglė Janilaitytė

Kas ir kur veda žmogų gyvenimo keliu? Jis pats? Tėvai? Draugai? Pažįstami? Mokytojai? Mokykla? Pareiga? Darbas?

Sugebėjimai, gabumai, talentai? Kokius juos turi? Ar jie amžini?

BŪTIS. Ji nesuvokiama, neapčiuopiama ir sunku ją apibūdinti. Aš esu čia ir dabar, gyvenu ir džiaugiuosi, kad esu. Stengiuosi nemąstyti, kodėl esu šiam pasauly, tik noriu pasirinkti teisingą kelią, kuriuo man eiti...

KELIAS. Eiti per laiką, eiti su laiku, šalia laiko... Eina ir žmogus, ir laikas, ir gyvenimas. O kas žmogų juo veda? Žmogų veda pažinimo troškulys, norai, malonumai, užsibrėžtų tikslų siekimas.

O kad būtum, turi eiti. Negali stovėti vietoje, ne tam žmogus yra sukurtas. Kad egzistuotum, turi judėti į priekį, turi suvokti, kur eini. Bet kaip tai padaryti?

Ilgas tas susivokimo kelias... Pasidaro aišku, kad žmogaus vidinis pasaulis yra tarsi namai, į kuriuos kas nori įeina ir išeina. Daro tai neatsiklausę... Ateina tokių svečių, kurie suteršia namus, ateina ir tokių, kurie sukelia sumaištį arba suteikia begalinės laimės. Įvairių jausmų pavergtas ir apsinkintas žmogus pamažu atsistoja ant susivokimo kelio ir taip žengia juo pirmąjį žingsnį...

Tačiau vien eiti keliu neužtenka. Eidamas turi tinkamai elgtis įvairiose situacijose. Žmogaus elgesį padiktuoja jo sąžinė. Tai vidinis kiekvieno žmogaus proto balsas, įvertinantis gerį ir blogį ir pasakantis jam, kaip reikia elgtis.

Vis dėlto, kas ir kur mus veda gyvenimo keliu? Kiekvienam skirtingai... Daryk, kas patinka tavo akims, eik, kur veda tavo širdies troškimai, nes jeigu eini, vadinasi, esi...

Inga Tupikaitė

Juslė, protas ir intuicija padeda suvokti būtį, bet kadangi ji beribė, sunku iki galo atrasti save neapbrėžiamoje erdvėje.

Ji nei atsiranda, nei išnyksta. Ji neapčiuopiama.

Mes kartais pavargstame nuo Jos, bet prarasti bijome.

Ją sunku suprasti.

Būties sąvoka nėra konkreti, nes kiekvienas būtį supranta vis kitaip, tačiau viena yra aišku – BŪTYJE reikia BŪTI.

O kad būtum, turi eiti.

Eiti į priekį. Žengti žingsnį, iš pradžių mažą, po to didesnį, galiausiai didelį, tvirtą, užtikrintą.

Tik nereikia skubėti. Nereikia gražiausių būties akimirku patirti prabėgomis. Reikia sulėtinti tempą, o problemas, sutiktas kelyje, reikia perlpti – tik nesakyk „op“ dar neperšokęs jų.

Eidamas būties keliu, jei gali, padėk eiti ir kitiems – mokyk atsargiai dėti žingsnį, padėk išlipti iš duobės ar peržengti akmenį.

Kada jausi, kad iš tikro ESI ČIA ir DABAR, bus galima pasakyti, kad ėminei būties klausimą.

Du zuikiai vienu šūviu – ESI ir žinai KODĖL.

Akvilė Jodkauskaitė

Baranauskui – 175

Vasario 17 dieną skaitykloje įvyko Antano Baranausko 175-erių metų paminėjimas. Ta proga 9b klasės mokiniai pasakojo apie A. Baranauską, deklamavo posmus iš jo žinomiausios poemos „Anyksčių šilelis“, dainavo gerai žinomą lietuvių liaudies dainą „Kalnai ant kalnų“.

Repetuojant iš mūsų veidų nedingdavo šypsenos, viskas sekėsi puikiai, bet kai jau reikėjo pasirodyti, jaudinomės. Ir žodžius pamiršome, ir rankos drebėjo, bet nepaisant šito buvo smagu. Mus džiugino stebėjusių mokytojų palaikantys žvilgsniai, šypsenos. Gerą bei šiltą nuotaiką padėjo sukurti mūsų klasės muzikantai Laurynas (gitara), Elvinas (fleita). Skaitykla tą popietę buvo pilna žiūrovų. Ačiū jiems.

Tikimės, kad atsiras mokinių, kuriuos žavės A. Baranausko posmai apie Lietuvos gamtą. Gal nors vienas kitas iš mūsų labiau vertins ir aplinką, kurioje gyvename.

Neringa Dacytė, 9b kl.

Paukščiai

Mūsų mokykloje jau tapo tradicija kovo mėnesį organizuoti pradinukų savaitę. Šių metų pradinukų savaitės tema „Paukščiai“. Jos metu visi vaikai dalyvavo viktorinoje apie pasaulio paukščius. Menų dieną pirmokai piešė naminius paukščius, antrokai – miško, o kitos klasės – egzotinius. Pamokų metu mokytojos irgi buvo parengusios daug užduočių apie paukštelių. Renginys baigėsi viktorinos nugalėtojų apdovanojimais, o prie mokyklos buvo iškelti inkilėliai paukščiams. Turininga pradinukų savaitė paskatino mokinius labiau domėtis gamta ir ją saugoti.

Pradinių klasių mokytoja Lilijana Pleinienė

Ispūdžiai iš LIK-o

Pavasariį Telšių kultūros centras vėl sukviėtė mokyklų komandas į varžytuves. Dešimtojo sezono tema – „Telšiai: praeitis, dabartis, ateities vizija“. Linksmųjų ir išradingųjų klubo komandos turėjo parengti prisistatymą, namų darbą, tris klausimus priešininukų komandai, kūrybinę dovaną – siurprizą. Be to, pasiruošti prieš dieną gautai ekspromtinei užduočiai. Mūsų komandai atiteko užduotis, kurios tema: „Telšiai – tolerancijos sostinė“, skirta Europos dienai, šūkis – „Jei aš būčiau tu“.

Gegužės 7 dieną mūsų mokyklos komanda varžėsi su „Atžalyno“ vidurinės mokyklos komanda, kuriai nusileido keturiais balais ir į finalą nepateko.

Noriu padėkoti choreografijos mokytojai Eglei Šilinienei, atidavusiai visas jėgas ir padėjusiai paruošti komandą, ir, žinoma, vaikams, patiems šauniesiems ir nuoširdžiausiems mokiniams, negailėjusiems savo laisvo laiko bei energijos: devintokėms Robertai Vitkevičiūtei ir Deimantei Gudonytei bei vienuoliktokams Emai Petrikytei, Deimenai Kungytei, Vidmantei Daukantaitei, Ivetai Jonikaitei, Laurynui Monsčiui, Mantui Šimanauskui, Tomui Jokšui, Ignui Damanskiui, Andriui Pivoriūnui, Žygimantui Strazdauskui.

Direktoriaus pavaduotoja Rasa Daunienė

Kas yra laikas?..

(Devintokų mintys perskaičius S.Nėries eilėraščius)

Kas yra laikas? Kas yra žmogus? Man laikas asocijuojasi su greituoju traukiniu. O žmogus yra jo keleivis. Tik gimęs jis įsėda į Gyvenimo traukinį ir prasideda kelionė...Lekia vaikystė lyg žydintis pavasaris. Kvatoja jaunystė, pasidabinusi gražiausiais žiedais lyg margaspalvė vasara... Pagaliau ateina gyvenimo branda kaip ruduo, sunokinęs derlių. Ir stabteli traukinys senatvės stotelėje... Žmogus išlipa iš traukinio, o šis lekia tolyn...

Martinus Mažonas

„Laikas – tai pati didžiausia iš visų brangenybių“, – teigia Teofrastas. Tai tiesa, nes prarastas laikas niekada negrįžta, kaip negrįžta ir pragyventi metai. Laikui bėgant žmonės keičiasi. Įgyja patirties, pažįsta save ir pasaulį. Tad nereikėtų gyvenimo švaistyti veltui. Tik prasmingai nugyventas gyvenimas yra ilgas.

Živilė Juškaitė

Puikiai suvokiame, kad žmogus negyvena amžinai, o Laikas – beribis. Tik tame Laike vienam skirta trumpesnė jo atkarpa, kitam – ilgesnė. Daug kas lygina žmogaus gyvenimą su metų laikais. Bet atėjus senatvei, gyvenimo žiemai, žmogus miršta. Gamtoje juk laiko ratas sukasi toliau: „... pavasari, tu vėl atjosi drąsiai...“ Tai gal ir žmogus sugrįžta gyventi? Tik kitu pavidalu...

Gintarė Dimšaitė

Turime branginti kiekvieną gyvenimo akimirką, nes jo negali nei sustabdyti, nei sugražinti.

Dainora Jakavičiūtė

Kuo ilgiau žmogus gyvena, tuo labiau suvokia Gyvenimo vertę.

Marius Urnikis

Žmogaus gyvenimas kaip keturi metų laikai. Vaikystė – tai džiaugsmingas pavasaris. Svajinga jaunystė – viliojantys vasaros žiedai. Gyvenimo branda – dosnus ruduo. Žilagalvė senatvė – ramybę atnešanti žiema...

Akvilė Žilevičiūtė

Gamtoje vienas metų laikas keičia kitą. Taip daugybę milijonų metų: pradžia keičia pabaigą, o pabaigą – pradžia. Žmogui lieka tik svajonė – tapti gamtos dalimi, amžinybės dalimi. Bet laikas nepavaldus žmogui, kuris įvairiausiais būdais (net burtais ir užkeikimais) mėgina pratęsti Gyvenimo laiką.

Mindaugas Urnikis

Parinko mokytoja G. Juškienė

Linksmasis matematinių žinių konkursas

Gegužės 25 dieną šeštų klasių mokiniai išbandė savo proto jėgas, dalyvaudami matematinių žinių konkurse. Konkurso organizatorė mokytoja Danutė Kungienė paruošė nemažai gudrių bei linksmų skaičiavimo užduočių, šmaikščių galvosūkių, šaradų ne tik komandoms. Ir sirgaliams teko spręsti kryžiažodžius, dėlioti figūras, spėti mįsles bei kurti eiles. Šauniesiems pasirodė 6b klasė, nedaug atsiliko 6a komanda. Sveikinimai nugalėtojams ir padėka šauniesiems renginio vedėjams!

„Savo kampo“ redakcija

„Kengūros“ rezultatai

Kengūros konkurse šiemet dalyvavo bemaž pusšimtis mūsų mokyklos 5 – 12 klasių moksleivių, kuriems patinka spręsti matematinius galvosūkius. Konkurso rezultatus nulėmė matematikos žinios, skaičiavimo gebėjimai, loginis mąstymas. Elvinas Monstavičiaus, nuolatinis įvairių konkursų dalyvis, į klausimą „Ar sunkios buvo užduotys šiemet?“, atsakė: „...sprendžiau visus uždavinius iš eilės, sekėsi neblogai, bet pritrūko laiko.“

Kaip ir sportinėse varžybose, matematikų konkursas turi savo nugalėtojus. Kaip skelbia www.kengura.lt, į rajono geriausiųjų dešimtuką pateko:

penktokas Edvinas Baltmiškis; **šeštokai:** Daumantas Jauga, Donatas Valiulis, Egidijus Danys, Robertas Pronckus, Silvija Juciūtė; **septintokai** Povilas Gedminas, Tautvydas Valatka, Mantas Adomavičius, Inesa Trilikauskaitė; **aštuntokai** Petras Gedminas ir Aurelija Pelkutė; **devintokai** Alfredas Pronckus ir Elvinas Monstavičius; **dešimtokas** Daumantas Mingėla; **vienuoliktokai** Andrius Pivoriūnas ir Tomas Martinkėnas.

Didžiuojamės „kietojo“ konkurso dalyviais bei nuoširdžiai sveikiname matematikos mokytojus ir jų šaunuosius mokinius!

„Savo kampo“ redakcija

DAROM 2010

„Padėkime išvalyti gamtą nuo šiukšlių“, – šiais žodžiais balandžio 16 d. akciją DAROM 2010 pradėjo laikinai einanti direktoriaus pareigas D. Saplinskienė, įteikdama kiekvienai klasei „Akcijos dalyvio pasą“. Mokyklos aplinką, stadioną, Zakso kalną, pažerę tvarkė ir pradinukai, ir vyresnių klasių mokiniai. Po akcijos vaikai vaišinosi arbata, klasėse aptarė įvykusį renginį, užpildydami akcijos dalyvio pasą, pasidalijo mintimis, kaip jautėsi atlikę gerą darbą.

Norėtuši, kad ne tik mokytojai ir mokiniai, bet ir kiti bendruomenės nariai būtų aktyvesni ir įsilietų į aplinkos gražinimo ir puoselėjimo akciją, kad ši graži idėja gyvuotų visus metus. Tikimės, jog kitais metais mūsų gretas papildys ir tėveliai.

Direktoriaus pavaduotoja R. Daunienė

Mintys iš „Akcijos dalyvio paso“

Džiaugiamės savo klase, surinkome 80 šiukšlių maišų, mūsų nuotaika gera, nes aptvarkėme gamtą, ir turėsime švarų Zakso kalną. Esame tikri šaunuoliai! Geriau buvo darbuotis ir padėti gamtai, negu sėdėti karštose klasėse ir klausytis nuobodžių pamokų. Smagu bus švęsti miesto šventes, kurios vyks ant Zakso kalno. Tokimės, kad pamačius švarią aplinką niekam nekils ranka šiukšlinti. DAROM. PADARĖM. DARYSIM.

9a kl.

Grėblys į rankas, einame per šakas.
Šiukšlę imu, į maišą dedu.
Pavargom visi, bet aplinka švari.
Einam taku: gražu ir švaru.
Jei bus akcija kita,
Dalyvausim VISADA!

7a kl.

Po mūsų darbo kalnas pradėjo šypsotis. Šiek tiek pavargom, bet pavargimas šventiškas, prasmingas, naudingas, smagus ir, svarbiausia, draugiškas.

6c kl.

Dirbti sekėsi puikiai. Dirbome su didžiuliu noru, nes norėjome gražinti savo miestą. Mūsų mintys:

- Lengva išmesti, sunku pakelti.
- Smagu, kad mieste bus gražiau.
- Patiko dirbti, bet liūdna, kad tiek daug šiukšlių.
- Niekada nemaniau, kad prisirinksim tiek maišų...
- Pripažinkime ir mūsų čia buvo numestų šiukšlelių...
- Man patiko dirbti kartu su klasės draugais, visi buvome tokie vieningi.

4 kl.

Pirmokai dirbdami labai pavargo, bet suprato, kad lengva šiukšlinti, o sunku dirbti... Ir pažadėjo niekada nešiukšlinti ir mylėti savo žemę!

1b kl.

Pažintis su gimtuoju miestu

Mes gyvename mažame, tačiau, pasirodo, turinčiame labai įdomią praeitį mieste – Telšiuose. O dauguma mano, kad jis neįdomus.

Vieną saulėtą gegužės dieną mūsų klasė, lydima auklėtojos L. Každalevičienės, aplankė ne tik Žemaitijoje, bet ir visoje Lietuvoje garsų muziejų „Alka“. Čia supažinome su Telšių miesto priešistorė ir dabartimi, apžiūrėjome miesto istorijai skirtus stendus.

O ar žinojote, kad Žemaitijos sostinėje Telšiuose yra dar viena šalis?! Japonija! Šią mažutę Japoniją – muziejų – sukūrė garbus Telšių miestelėnas Alfredas Jonušas. Neseniai į savo sodybą jis perkėle ir „dalį Kinijos“.

Apie Telšių Katedrą, stovinčią ant vienos iš septynių kalvų – Insulos, apsuptą šimtamečių kaštonų, kuriuos su moksleiviais apie 1920 m. pasodino garsus filosofas Vydūnas, mums papasakojo gidė E. Kakanauskienė. Teko pabuvoti netgi Katedros požemiuose. O kokios įdomios Katedros durys, jose visa Žemaitijos istorija. Taip pat buvo

įdomu išgirsti apie pirmąją Telšių mokyklą, kuriai beveik 200 metų, ir ji dabar tebestovi Katedros aikštėje.

Mes turime svajonę, kad ir po daugelio šimtmečių Telšių miestas alsuotų ta pačia Žemaitiška stiprybe. Mes žinome, kad ji tikrai išsipildys, nes gyvena Telšiuose ties laiptais į Katedrą stebuklinga meška, kurios nosį patrynus delnu, pasak gidės Elenos, išsipildo visos svajonės.

Gidė mums papasakojo ir apie žymiausią pasaulyje Telšių žydų mokyklą, paaiškino visų Dailės akademijos (tokia yra Telšiuose) studentų bei dėstytojų metalo dirbinių, kuriais papuoštas miestas, reikšmę, priminė įžymius žmones, gyvenusius mūsų mieste.

Daug sužinojau apie savo miestą dar negirdėtų dalykų! Pasirodo, ir savas miestas gali būti įdomus! O ekskursijos naudą puikiai apibendrino klasės draugas Martynas: „Lyg ne Telšiuose buvau“.

Liucija, 6c kl.

Tėvai manęs nesupranta

Rytas, diena, vakaras, rytas, diena, vakaras... Atsibundu ir vėl tas pats, ta pati kasdienybė: rėkiantys tėvai, erzinantys broliai, „užlūžęs kompas“. Kartais atrodo, kad norėtum išnykti, atsidurti negyvenamoje saloje ir pailsėti nuo visko.

Kodėl tėvams atrodo, kas mes, paaugliai, nieko nesuprantantys, į viską nerimtai žiūrintys tinginiai. Kodėl suaugę niekada mūsų neišklauso? Jei ir pasakau ką nors protinga, jie, net iki galo visko neišklausę, numoja ranka.

Būna dienų, kai visos nelaimės puola iš karto, kaip sakoma, „nelaimės po vieną nevaikšto“.

Tokia diena buvo ir vakar. Užvakar turėjau daug namų darbų, todėl miegoti nuėjau vėlai, ryte atsikėlęs buvau labai apsnūdęs ir, eidamas į vonią, išverčiau vazą su gėlėmis. Mama tai pamačiusi tuoj pat apšaukė. Raminau save: „Na ką, nieko tokio, lauke graži diena.“

Mokykloje buvo tiesiog puiku, pamokos lengvos, valgykloje išvirė gardžių cepelinų, kai valgiau, jie buvo net karšti. Buvo taip smagu, kad net užmiršau „savo veiklos ribas“. Gavau pastabą... Žinojau, kad buvau pats kaltas, bet aš juk netyčia...

Parėjau namo, mama dėl vazos jau nebevyko, bet kai parodžiau pažymių knygele, jos pyktis atgimė. Net nebuvau sugalvojęs atsiprašymo. Šį kartą mama mane išklusė, tačiau ėmė moralizuoti, apie tai, kokie vaikai buvo „jų laikais“, o kokie mes dabar padaužos. Tai jau tapo nebe dviejų žmonių pokalbiu, o mamos monologu. Nusprendžiau patylėti.

Kai baigėsi „pokalbis“, nuėjau į savo kambarį ir vėl pagalvojau: „Rytoj bus graži diena. Galbūt.“

Žygmantas Daunys, 8a kl.

Draugystė

Nutiesiu draugystės tiltą
Per niūrų pasaulį,
Draugai reikalingi
Kaip žemei saulė.

Draugas nelaimėje
Ranką išties,
Draugas gyvenime
Daug ką padės.

Todėl draugystę
Reikia branginti,
Draugystės tiltus
Reikia statyti.

Dovilė Lučinskaitė, 5c kl.

Dešimtokų projektinė veikla

Dešimtokai du mėnesius atliko projektinę veiklą. 10a ir 10c turėjo užduotį aplankyti Masčio mikrorajone įsikūrusias įstaigas, sužinoti apie jų darbuotojų profesinį pasirengimą, padaryti aprašus, nuotraukas bei apibendrinti gautą informaciją. Trečia klasė rinko medžiagą apie mokyklos darbuotojus. Įdomu, kad mokykloje be mokytojų dirba dar virš 20 kitų profesijų darbuotojų. Visą surinktą medžiagą mokiniai susistemino, padarė skaidres ir baigiamajame renginyje pristatė kitų klasių mokiniams. Mokiniai pasidalino savo džiaugsmiais, sėkmėmis ir nusivylimais atliekant projektinę veiklą. Ne visų įstaigų administracija teikė informaciją, daugelis neleido fotografuoti.

Projektinės veiklos pristatymo metu klasės ne tik pristatė dviejų mėnesių darbą, bet ir inscenizavo pasirinktą profesiją.

Baigiamajame renginyje dalyvavo ir savo mokyklą, mokymosi galimybes joje pristatė Telšių regioninio profesinio mokymo centro socialinės pedagogės. Šios mokyklos mokinės pademonstravo mokymo centro siuvėjų bei siuvėjų-sukirpėjų specialybės moksleivių sukurtą rūbų kolekciją „Juoda-balta“.

*Profesijos patarėja mokytoja
S. Rekašienė*

Profesijų pažinimo kelionės

Balandį dešimtokai lankėsi Telšių regioninio profesinio mokymo centre Telšiuose ir Varniuose. Smagu buvo pasijusti tos mokyklos ir tų profesijų moksleiviais, nes teko sėdėti atvirose pamokose, vaišintis pačių profesinės mokyklos mokinių keptais pyragaičiais, bendrauti su mokyklos mokytojais ir vadovais. Gera ir malonu čia buvo sutikti buvusius mūsų mokyklos mokinius, kurie dabar sėkmingai mokosi šioje mokykloje įvairių profesijų.

Gegužės mėnesį devintokai ir dešimtokai kartu su mokytoja S. Rekašiene lankėsi Klaipėdos profesinėse mokyklose, kuriose ketina mokytis dalis dešimtokų. Iš arčiau mokiniai susipažino su verslo ir paslaugų, statybininkų bei laivų statybos ir remonto mokyklomis, apžiūrėjo mokyklų patalpas, mokymo kabinetus, laboratorijas, užsuko į kirpėjų praktinį užsiėmimą, net pasėdėjo matematikos ir lietuvių kalbos pamokose. Taip pat pamatė, kaip gyvena profesinių mokyklų moksleiviai, kaip maitina juos virėjėlės. Statybininkų mokykloje vaišinosi labai skaniomis bandelėmis ir kompotu.

Labiausiai visi laukė susitikimo su Klaipėdos Vakarų laivų gamyklos darbuotojais. Netruko prabėgti dvi valandos gamyklos teritorijoje. Gaila, kad laivus galima buvo tik stebėti, nes fotografuoti prie jų neleido. Daug naujos pažintinės informacijos apie Klaipėdą, jos pramonę bei šio miesto žmones gavo mūsų mokyklos mokiniai.

*Profesijos patarėja mokytoja
S. Rekašienė*

Susipažinimas su mokyklos PIT-u

Kiekvienam žmogui reikia pasirinkti profesiją, kurią jis norės įsigyti ir dirbti. Bet tuo domėtis reikia nuo pat mažens. Būtent taip padarė mūsų 6c klasė.

Kovo mėnesį mes nuėjome į PIT-o (profesinio informavimo taškas) kabinetą, esantį mūsų mokykloje. Ten mus pasitiko mokytoja S. Rekašienė. Ji mums suteikė įvairios informacijos apie daugybę profesijų. Pirmiausia mes žiūrėjome vaizdinę medžiagą, sprendėme užduotis. Sužinojome, kad pasaulyje yra labai daug įvairių profesijų, kurias mes galime studijuoti. Vėliau mokytoja mums išdalino lapelius, ant kurių buvo nupiešti įvairių profesijų žmonės. Mes turėjome pasakyti, kokia tai profesija ir ar norėtume ją studijuoti. Atsakymų buvo įvairių: kai kurie norėtų, o kai kurie ir ne.

Pasibaigus pokalbiui mokytoja S. Rekašienė mums paskyrė namų darbą: gautus lapelius nuspalvinti ir padaryti profesijų stendą. Mums ta mintis labai patiko. Per klasės valandėlę mes pasiskirstė grupelėmis spalvinome ir padarėme stendą – „Profesijų traukinys“. Vėliau aptarėme, ką naujo sužinojome apie profesijas.

Džiaugiamės, kad mokykloje yra toks kabinetas, kuriame galime rasti informacijos apie profesijas.

Akvilė, 6c kl